

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXVI. Sua merita recenset B. Virgo, quæ vt puerum inueniat,
quamlibet in formam gestit mutari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Hic an adest? vincit cur non obstringo lacertis?
 Sin, cur specto vigil? somnus an ergo puer?
 Somnus abest, vigil ignis Amor. spes addidit alas;
 Ocyus alipedem verito per arua gradum.
 Nec puer occurrit, gremioue tenetur, & vlnis;
 Quem teneam, rapidi turbinis instar abire.
 Insequar? ille fugit, sequiturque fugitque parentem:
 Prenso manu? vacuam defugit ille manum,
 Seu puer id, pueriue fuit leuis vmbra, vel error:
 Quidquid erat, viduo labitur vsque sinu.
 O crudelis amor (si fas sit dicere,) IESVS,
 Me cur ludis amans? error id, anne furor?
 Sed sine labe furor, si non innoxius error:
 Nox magè cara mei cordis, opinor, erat.
 An potius de lacte satur, fastidit alumnam?
 Absit, abest puero noxia: purus amat.
 Et pia mater amat, quem nescia quærit IESVM,
 Conspirat geminas mutua flamma faces.
 Sic absens si torret, vbi dabit ora tueri,
 Quo mihi cor vret fidere victor amor?
 Nonne rogo propiore piam flagrabit alumnam,
 Par vbi iunget amor mutua labra labris?
 Cor precor in viuam fax vertat vt alma fauillam:
 Grator hæc quauis luce fauilla calet.
 Fas sit amando mori. sin fors sinat altera Gnato
 Læta frui, fruar ô! detque fruendo mori!

ELEGIA XXVI.

Sua merita recenset B. Virgo, quæ vt
 puerum inueniat, quamlibet in
 formam gestit mutari.

1. Abitum sui pueri Virgo deplorat.
2. Sui amoris nomina enumerat.
3. Ardet in varias figuras, præsertim in Echo-
nem transformari.

VT desedit humi sub frondifera Terebintho
 Virgo tot ægra vijs, rursus id orsa queri est:
 Ah puer ille Deus, Deus ille, simillimus astro
 Qui micat, hos oculos tristis vt umbra, fugit!
 Nec via nota fugæ est, & nescia meta salutis.
 Maternamque salus fallit & ipsa fidem.
 Quæ fugit, heu! rapido mihi me pede subripit absens:
 Presto sit ipsa sui luminis aura, sat est.
 Non vola, non pueri pes paret, odor sic nec umbra;
 Sed procul aduerso tramite fallit iter.
 Quis credat? teneri fædus dirupit amoris;
 Et fugitat dulcem, ceu vaga dama, sinum.
 Augustos superis an sic instaurat honores?
 Et pia solenni sic calet ara sacro?
 Si sacer ille puer medijs elabatur aris,
 Et mea furtiuo tum pede voræ rapit?
 Nec rediturus abit, per opaca, per horrida rerum
 Absistitque meâ, ceu rosa fluxa, manu?
 Ergone fœda meis hærent contagia recessis?
 Nulla sed his septis noxa, nec vlla lues.
 Hic nisi castus amor, tener & pudor obles amoris.
 Vt puer est, purum quid fugit ergo torum?
 Quæ, precor, imocua deterreret noxa parentis?
 Peccaui, fateor; si sit amare scelus.
 Illa ego sponsa, soror, nutritrix, stirps, mater & hæres,
 Gnate tibi, quoduis nomen adoptat amor.
 Et tot amoris adhuc tu nomina temnis in vno!
 Dignius ecquod ames Virgine matre decus?
 Fingis, an ex animo fugis? ah! (sed fingere vanum est)
 Ne tener in durum vade viator iter,
 Sed tenero pede dura teris, teris ardua rerum;
 Et tibi pars gaudii est, triste laboris opus.
 Vnde tot ambages, fuga queis procul vrit amantem?
 Vtere vis? flammâ da propiore mori.
 In quascumque lubet propior me verte figuras,
 Stare iubes? stabit: vis eat? ibit amor.
 Malo sed attenuet resonas mors corpus in auras,
 Orba suo Verbo vocis imago querat.

D iij

Si

Si qua percussis hinc aura resultat ab antris;
 Unica vox IESV, cætera mortis erunt.
 Sed quid in examines animo mea vota querelas?
 Cui perijt Verbum, vox mihi viua fore?
 Unica vox super est, nullâ reparabilis aurâ,
 Ut querar expirans: *mors mihi sera venis.*
 Quod si sit nullâ reuocabilis arte puellas,
 Excideritque imo pristina cura sion:
 Sculptat Amor saltem saxi, quem querat IESVM,
 Viuar vt æternus rupe genente dolor.
 Est aliquid sua qui dare præmia nescit amanti;
 Si det acerbus amor dulcè dolore fruï.
 Par in amore dolor socios conspirat in usus,
 Mors, & vita paris pondera lancis habet.

ELEGIA XXVII.

Amor fruendi pueri, & timor per no-
 cæm amittendi.

1. B. Virgo exoptat sui amore ad se trahi Iesum.
2. Vi e sua præsentia sibi pulchritudine conciliet.
3. Timet interim ne quid secius illi Ierosolyma
 eueniat.
4. Saltem optat, priusquam ipse vitâ sponte abeat,
 aliquantisper sui amoris usu frui matrem
 permittat.

VOX B. VIRGINIS.

Nate Deo, Deus ipse piæ potes ergo parentis
 Deseruisse manum, deseruisse sinum?
 Si trahis ipse meo conlors de corpore corpus:
 Me sine, iure meum pignus an alter habet?
 Nec dulcis te matris amor, nec acerba doloris
 Cura mouet profugos huc reuocare gradus?
 Quis te tanget amor? quis honos? quæ gratia facti,
 Te si blanda nequit tangere Virgo parens?

Fronde